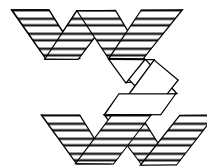
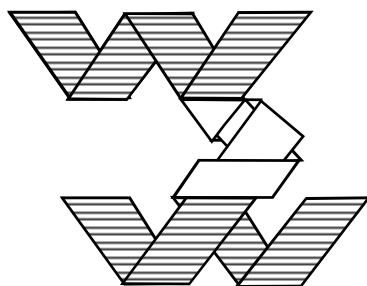

Vereniging
Voor
Weduwen en weduwnaars

Nationaal

In dit nummer vindt u:

Edito: door onze voorzitter Frieda	1
Interview met Michaël Van Droogenbroeck	2
In enkele stappen naar een veiligere smartphone	5
Provinciale activiteiten	6
Verschil tussen wettelijk samenwonen en trouwen	7
Op verhaal komen met verlies	10
Eigen werking	13

Redactie: Patricia Braet
Typwerk en lay-out: Patricia Braet
Organisatie rekening: Iban:BE49 8600 0480 0771
(BIC: SPAABE22) van
Vereniging voor
Weduwen en Weduwnaars
3010 KESSEL-LO

JAARGANG 43
NUMMER 3
DECEMBER 2023

Afzendadres: F. Dedrie, Dorpsstraat 18 bus 2 - 8680 Koekelare

Erkenningsnummer P308478
VIERMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

AFGIFTEKANTOOR: 8680 KOEKELARE

Website:
<https://www.weduwenenweduwnaars.be/>

Lieve vrienden

De herfst heeft weer helemaal zijn intrede gedaan: vallende bladeren, paddenstoelen in het bos, bessen, vogels die terugkeren in onze tuinen... Een prachtig kleurenpalet, maar ook stilaan lange, donkere avonden en nattig herfstweer.

We herdachten kortgeleden onze weggefallen geliefden. Een mooie, maar voor sommigen onder ons ook moeilijke traditie op 1 en 2 november. Als nabestaanden proberen we mekaar, zeker in deze periode, nabij te zijn en te ondersteunen want voor velen van ons is dit toch nog een wat nare tijd ... We denken terug aan wat geweest is en wat nooit terugkomt, hoewel ons leven wellicht al in een nieuwe, wat minder pijnlijke plooi is gevallen.

We laten ook even onze gedachten gaan naar alle lotgenoten en nabestaanden van verschrikkelijke oorlogen, natuurrampen, geweld, overal ter wereld. Ook zij moeten zich een nieuwe weg banen doorheen het leven, en dit meestal in veel minder comfortabele omstandigheden als wijzelf.

Misschien kan er in deze periode een kleine gift af via een of andere welzijnsorganisatie voor hen die het moeilijk hebben, dichtbij of veraf!

Stilaan komen nu ook de feestdagen in zicht : Sinterklaas , Kerst en Nieuwjaar. Intense familiemomenten waar we met volle teugen van proberen te genieten, ondanks het gemis dat we zeker op deze dagen extra voelen.

Laten we daarom, ook in onze WW-groepen, een warme sfeer creëren en zeker aandacht hebben voor diegenen onder ons die het nog extra moeilijk hebben. Dan maken we het licht en de warmte van Kerstmis overal tastbaar.

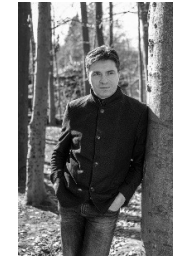
Fijne feestdagen , met deugddoende familiemomenten toegewenst en ook alvast een gelukkig maar vooral gezond 2024!

Frieda en het ganse nationaal bestuur

Interview met Michaël van Droogenbroeck

Wanneer je naar het VRT NWS journaal van 19 uur kijkt, is de kans groot dat je Michaël Van Droogenbroeck in de loop van de uitzending ziet verschijnen. Als journalist tracht hij het financiële nieuws op een heldere manier tot bij de kijkers te brengen. Een gesprek over zijn werk, de liefde en een opmerkelijke passie, namelijk uitvaartzorg.

Je bent inmiddels niet meer weg te denken bij het journaal. Waar komt die passie voor de media vandaan?

Voor mij begon alles met de radio, vertelt Michaël. Die fascinatie heb ik van thuis uit meegekregen. Wanneer mijn papa als tuinbouwer aan de slag was, mocht de radio gewoon niet ontbreken. Als kleine jongen ging ik samen met hem naar de veiling en herinner mij nog goed dat daar ter plaatse het programma *Te bed of niet te bed* met **Jos Ghysen** op Radio 2 was te horen. Een legendarische radiomaker die tijdens de hoogdagen tot een miljoen luisteraars trok. Ik was meteen gefascineerd.

Financiën, is best een ingewikkelde materie. Jij hebt daar duidelijk minder moeite mee. Wat is de truc om het onderwerp toch op mensenmaat te brengen?

Ik weet niet of er een truc is, maar ik probeer het zoveel mogelijk over te brengen zoals ik het begrijp. Ik ben socioloog van opleiding, wat iets heel anders is dan econoom. Die insteek helpt me wel om met een andere bril naar de nieuwsfeiten te kijken.

We werken voor een breed publiek. Meer dan een miljoen mensen kijken naar het journaal van 19 uur en iedereen heeft een andere achtergrond. Ondanks de complexiteit is het financiële nieuws wel iets dat de meeste mensen aanbelangt. Ik probeer het helder en duidelijk te brengen, zonder veel tierelantijnen, rechttoe rechtaan, gewoon zeggen zoals het is.

Je hebt de liefde op de VRT-nieuwsdienst gevonden.

Betekent dat een stevige portie actualiteit en politiek bij het familieontbijt?

Nee, eigenlijk niet. We praten wel over het werk zoals anderen dat zouden doen, maar het domineert onze gesprekken niet. Mijn vrouw Annelies (**Annelies Van Herck**, red.) werkt ook op onregelmatige uren. Dat betekent dat we soms op gekke momenten thuis zijn.

Het is fijn om elkaar in die moeilijke werktijden te begrijpen.

Interview met Michaël van Droogenbroeck

Het gebeurt al eens dat een van ons een familiefeest vroeger moet verlaten of dat de planning plots wijzigt. Dat hoort er allemaal bij als je beiden in de media werkt.

We vormen een nieuw samengesteld gezin met onze zonen van elf en vijftien. Soms loopt het onregelmatige karakter van onze job ook wel in onze vrijetijdsbesteding door, maar verder zijn we een heel gewoon gezin. We nemen het leven meestal zoals het komt.

Je hebt ook een heel bijzondere vrijetijdsbesteding, namelijk afscheidsplichtigheden uitvoeren. Hoe kom je als reporter in de uitvaartwereld terecht?

Dat is wat gek gelopen. Als tiener wilde ik geen journalist worden, maar begrafenisondernemer. Ik ving een eerste glimp van de uitvaartzorg op na het overlijden van mijn grootvader, inmiddels meer dan twintig jaar geleden.

Het is een typisch beroep dat je van vader op zoon overdraagt, maar mijn ouders stonden er helemaal niet achter. Toch is het altijd in mijn hoofd blijven zitten. Na mijn studies volgde ik een opleiding voor begrafenisondernemer. Ik heb heel even bij een begrafenisondernemer gewerkt, maar ging nadien als reporter aan de slag.

Tijdens een interview heb ik ooit verteld dat ik met veel genegenheid op de job terugkeek en dat ik het nog wel eens opnieuw wilde doen. Een plaatselijke begrafenisondernemer in Overijse heeft dat opgepikt en nam meteen contact met me op: “We hebben plechtigheden in onze aula, maar niet genoeg mensen om ze uit te voeren.” Van het een kwam het ander.

De uitvaartzorg interesseert je dus al van jongs af aan?

Dat klopt, en tijdens de coronaperiode ben ik weer in de wereld van de uitvaartzorg gerold. Ik houd me niet alleen met de plechtigheden bezig, maar doe alle facetten van de job, gaande van het verzorgen van de overledenen tot de gesprekken met de nabestaanden.

Ik doe het nu twee jaar en vind het oprecht de mooiste job die iemand kan doen. Je bent er voor mensen op een van de moeilijkste momenten in hun leven, precies tussen het tijdstip van een overlijden en het moment van het definitief afscheid nemen. Een familie door die moeilijke tijd heen gidsen, is ontzettend dankbaar. Van alle bezigheden heb ik het gevoel dat ik daarmee het grootste verschil kan maken.

Interview met Michaël van Droogenbroeck

Wat is voor jou de grootste uitdaging wanneer je mensen bij een afscheid begeleidt?

Ik vind het onontbeerlijk om een goede connectie met de nabestaanden te hebben. Je aanpak hangt telkens af van de persoon en de familie die voor je zitten. Afscheid nemen van iemand met jonge kinderen is helemaal anders dan van een mevrouw met achterkleinkinderen.

Een natuurlijke dood is dan weer iets heel anders dan een zelfdoding.

Ieder contact is anders, dat maakt het iedere keer weer bijzonder. Het gaat over wat mensen blijven betekenen, nadat ze komen te sterven. De persoon blijft verder leven in de herinneringen van anderen. Dat is wat bij een afscheid centraal staat. Dan is het van essentieel belang om samen op zoek te gaan naar de woorden die nabestaanden niet kunnen vinden of de gevoelens die ze niet kunnen verwoorden. Door over de persoon te spreken, komt het levensverhaal naar boven dat ik zo goed mogelijk neerschrijf en uitspreek.

Ik merk dat mensen in de buurt me vaker herkennen van de afscheidsplichtigheden dan van mijn werk voor de televisie. Dat ik beide kan doen, is voor mij echt een meerwaarde als mens.

De moeilijkste vraag van het leven: hoe denk je zelf over leven en dood?

Persoonlijk denk ik dat het leven stopt wanneer de dood komt. Het is afscheid nemen, maar het einde is ook een nieuw begin. Dan gaat het vooral over wat mensen kunnen betekenen, ook nadat ze gestorven zijn.

Door over een persoon te praten, blijft die op die manier voortbestaan. Dat is een mooi en universeel gegeven.

Het hoeft bij een afscheid ook niet alleen over de moeilijke momenten aan het einde te gaan. Het is stilstaan bij een heel leven. Een groot deel van die herinneringen worden tijdens de ceremonie gevormd. Daarom is het zo belangrijk om samen op zoek te gaan naar een gepast afscheid dat in de lijn ligt van wie de persoon was.

Bron: Interview door Jana Peeters voor De Mens.nu Magazine 07/2023

In enkele stappen naar een veiligere smartphone

Ontvang jij ook wel eens phishing-berichtjes, en heb je geen idee hoe men aan jouw gegevens kwam? Ben je wel eens bang dat je (klein)kinderen foute berichten bekijken op jouw smartphone? Dan is het hoog tijd om je veiligheidsinstellingen eens te bekijken

1 Check je apps

De kans is groot dat je gsm voortdurend registreert waar je bent. Maar dat kan je gelukkig makkelijk aanpassen. Bekijk in je instellingen welke apps jouw locatiegegevens registreren. Wil je app toegang tot jouw microfoon, locatie of contacten? Ga dan na of dat echt nodig is. Een gratis spelletje op je gsm zou zomaar eens je gegevens kunnen verkopen.

2 Bescherm je in 2 stappen

Beveilig al je socialmediakanalen met een *tweestapsverificatie*. Daarbij moet je een extra code ingeven bij het inloggen op een nieuw apparaat. Zo ben je meteen een stuk beter beschermd tegen hackers. Nog betrouwbaarder is de app "Authy". Als je gsm gestolen wordt, kan je dankzij die app al je wachtwoorden weer op je gsm zetten. Overweeg ook zeker een wachtwoordmanager. Zo heb je per website een uniek wachtwoord.

3 Phishing is enorm geboemd tijdens de coronaperiode. Krijg je een berichtje van een onbekend nummer met de melding dat de gsm van je dochter of zoon gestolen is, samen met de vraag om een bedrag over te maken? Dat is een bekend geval van phishing. Wees altijd waakzaam en denk twee keer na voor je op een link klikt.

4 "Kids mode"

Is je (klein)kind jonger dan dertien? Dan zal het geen TikTok- of Instagramaccount kunnen aanmaken. Daarvoor is immers de toestemming van de ouders nodig. YouTube kids zorgt ervoor dat je kind geen foute beelden te zien krijgt.

Bron: Libelle / Contact 10/2023

Provinciale activiteiten

Provincie West-Vlaanderen

Zondag 17 maart: Provinciale dag in Esen/Diksmuide

Afspraak: **12 u. "De Kroon", Esenplein 8, Esen/Diksmuide.**

Menu:

- * Receptie met hapjes.
- * Cappuccino van asperges met snippers gerookte zalm
- * Kalfsmignonette met Japanse kampernoelies- waaier van seizoensgroenten – aardappelkroketjes (Met 3x repasse)
- * Dessertbord
- * Koffie met versnaperingen
- * Aangepaste wijnen
- * Alle dranken inbegrepen tot aan de koffie.
- * Dans.

Prijs: **69 euro.**

Tip! **Vegetariër, of allergieën, verwittig Krista per mail!**

Inschrijven: door overschrijving op **rek.nr. BE37 0682 3502 1428, voor 10 maart**, met vermelding, **"Provinciale dag 17/03"**.

Info: Krista ☎ 0472-58 59 84 en Marc ☎ 0475-65 55 52.

Verskil tussen wettelijk samenwonen en trouwen

Welke rechten hebben wettelijk samenwonenden tegenover getrouwde koppels?

Veel mensen denken dat beide statuten gelijk zijn, maar dat is niet zo. “Samenwoners staan er niet bij stil”, klinkt het.

“Ik merk dat er nog altijd verwarring bestaat rond het statuut van wettelijk samenwonen”, zegt woordvoerder Bart van Opstal van Notaris.be. “Veel mensen die al jaren samenwonen, denken dat ze automatisch op dezelfde manier beschermd zijn en dezelfde rechten hebben als gehuwden. Dat is niet zo. Het huwelijk blijft de gemakkelijkste manier om na een overlijden de langstlevende partner het beste te beschermen. Samenwoners kunnen dat ook regelen, maar ze moeten dat wel op eigen initiatief doen via een testament. Meestal staan ze daar niet bij stil als ze jong zijn, of ze vergeten ze het. En dus gebeurt het dat we soms nog een testament moeten opmaken terwijl iemand op zijn sterfbed ligt. We doen dat om de mensen te helpen, maar eigenlijk is dat niet de juiste manier.”

Wat is het verschil tussen feitelijk samenwonen, wettelijk samenwonen en huwen?

Feitelijk samenwonen is niet wettelijk geregeld. Partners wonen op hetzelfde adres, maar halen daar geen rechten uit. Ze moeten ook geen formaliteiten invullen. Er bestaan in ons land veel feitelijk samenwonenden, denk maar aan studenten die samen in één huis wonen zonder dat ze een relatie hebben.

Wettelijk samenwonen vereist een verklaring aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. Het kan alleen als geen van beide partners op dat moment gehuwd is.

Een huwelijk moet dan weer voltrokken worden voor de ambtenaar van de burgerlijke stand (het zogenaamde ‘wettelijk huwelijk’).

Is er een verschil in het erfrecht tussen gehuwden en samenwonenden?

Ja. **Gehuwden hebben de meest uitgebreide erfrechten.** Als er kinderen zijn, erft de langstlevende partner het vruchtgebruik van de volledige nalatenschap, zoals woning(en), spaarrekeningen, voertuigen, inboedel, kortom alles. Zonder kinderen erft hij of zij dit allemaal zelfs in volle eigendom.

Verskil tussen wettelijk samenwonen en trouwen

Een **wettelijk samenwonende heeft een beperkt erfrecht**: hij of zij geniet enkel het vruchtgebruik van de gezinswoning met inboedel. Willen samenwonenden elkaar meer nalaten, dan moeten ze dat regelen via een testament of schenking. Anderzijds kunnen ze elkaars erfrecht ook beperken of volledig ontnemen via een testament.

Feitelijk samenwonenden hebben geen wettelijk erfrecht. Als ze iets aan elkaar willen overlaten bij overlijden, moeten ze dat zelf regelen via een schenking of testament. Feitelijk samenwonenden kunnen via een ‘beding van aanwas’ een gezinswoning die ze samen aankopen aan elkaar nalaten. Die speciale clause moet dan wel door een notaris worden vastgelegd. Zonder dit beding van aanwas zouden wettelijke erfgenamen van de overledene - kinderen, ouders, broers of zussen - hun erfdeel van de woning kunnen opeisen.

Is er een verschil in de erfbelasting voor samenwonenden en gehuwden?

Sinds 2001 betalen gehuwden en wettelijk samenwonenden evenveel erfbelastingen, in de volksmond gekend als successierechten. Hierbij gelden de volgende tarieven: 3 procent voor bedragen tot 50.000 euro, 9 procent voor bedragen tussen 50.000 en 250.000 euro, en 27 procent voor bedragen boven 250.000 euro. Vanaf 1 september 2018 geldt een vrijstelling voor roerende goederen (spaargeld, aandelen, obligaties, antiek,...) voor een bedrag tot 50.000 euro. Opgelet: de waarde van een woning zit in het totaalbedrag verrat, vaak belandt de begunstigde hierdoor in de hoogste categorie van 27 procent.

Bovenstaande regelgeving geldt ook voor feitelijk samenwonenden die minstens één jaar ononderbroken samenwonen. Is dat nog niet het geval, dan moeten feitelijk samenwonenden de volgende tarieven voor de erfbelasting betalen: 25 procent voor bedragen tot 35.000 euro, 45 procent voor bedragen tussen 35.000 en 75.000 euro, en 55 procent voor bedragen boven 75.000 euro. Deze tarieven gelden overigens ook voor erfgenamen in tweede lijn (ouders, broers, zussen) of hoger.

Verskil tussen wettelijk samenwonen en trouwen

Wat is een overlevingspensioen? En wat is het verschil met een overgangsuitkering?

Hier zit een groot verschil tussen de verschillende statuten. Beide uitkeringen zijn namelijk uitsluitend voorbehouden voor gehuwde partners, ze gelden niet voor samenwonenden.

Om in aanmerking te komen voor een overlevingspensioen moet de langstlevende huwelijkspartner vandaag minstens 49 jaar oud zijn. Tegen 2025 zal die minimumleeftijd opgetrokken worden naar 50 jaar. De langstlevende ontvangt het overlevingspensioen tot aan zijn of haar eigen dood.

Huwelijkspartners die jonger zijn dan de minimumleeftijd krijgen geen overlevingspensioen, maar hebben recht op een overgangsuitkering. De begunstigde moet dit wel zelf aanvragen. Deze uitkering wordt berekend op verschillende parameters - zoals de leeftijd van de begunstigde of minderjarige kinderen ten laste - en is beperkt in tijd. Bedoeling hiervan is dat overlevende partner even wat tijd en financiële ademruimte krijgt om zijn of haar leven weer op de rails te krijgen.

Hebben samenwonenden en huwelijkspartners verplichtingen tegenover elkaar?

Feitelijk samenwonenden hebben geen verplichtingen tegenover elkaar. Ze kunnen onderling wel afspraken maken en die onderhands of via een notaris laten vastleggen in een samenlevingscontract. Ook wettelijk samenwonenden hebben geen verplichtingen tegenover elkaar, behalve dat ze bijdragen in de kosten van het samenwonen. Als wettelijk samenwonenden een samenlevingscontract willen opstellen, moet dat wel bij de notaris gebeuren. Huwelijkspartners hebben hulpplicht: ze moeten voor elkaar zorgen. Zelfs na een echtscheiding, wat dan uitmond in een eventuele alimentatie.

Bron: Het Nieuwsblad 08-2023

Op verhaal komen bij leven met verlies

Er zijn verliezen in vele vormen

Bij rouw denken we al snel aan het overlijden van een geliefde. Maar verlies is er in vele vormen; het zijn gebeurtenissen die je raken en waardoor je van slag kunt zijn.

Denk bijvoorbeeld aan het verlies van gezondheid met misschien wel een blijvende handicap, verlies van een baan, verlies van een ideaal, ongewenste kinderloosheid of een breuk in relaties.

Dit brengt allerlei gevolgen met zich mee.

Rouwen is onlosmakelijk met het leven verbonden

Het leven leert ons dat verlies onvermijdelijk is. Omgaan met verlies wat onomkeerbaar is, vraagt om een nieuwe manier van leven.

Dit noemen we rouwen. Rouwen om onze verliezen is nodig om weer verder te kunnen. Als er een ingrijpende gebeurtenis plaatsvindt, komt alles in een ander perspectief te staan.

Je zult denken in vóór en ná de ingrijpende gebeurtenis.

Er zijn verliezen in vele soorten

Rouw is niet exclusief verbonden aan de dood. Maar verlies is er in vele soorten. Gebeurtenissen waardoor je van slag kunt zijn en die je enorm kunnen raken. Het gaat anders dan je voorgesteld had. Het verlies door de loop van het leven: afscheid van een gezond lichaam, van je werk, je verwachting, waar je op hoopte, chronische ziekten, ongewenste kinderloosheid, de ander niet meer kunnen bereiken, het krijgen van een kind met een beperking. Er zijn nog zoveel andere vormen van verlies

Rouwen is een slingerbeweging

Leven met verlies is geen rechte lijn die volgens een vast patroon verloopt. Het is een slingerbeweging: het gaat steeds heen en weer tussen het voelen van verlies en het leven dat verder gaat. Dit kan onzekerheden met zich meebrengen. Het zorgt voor een zoektocht naar de juiste manier om om te gaan met de dingen die je overkomen. Ieder proces is uniek. Er is geen handleiding die de juiste route aangeeft of de tijd die jij er voor nodig hebt.

Op verhaal komen bij leven met verlies

Actieve houding

Omgaan met verlies vraagt om een actieve houding. Het is niet het passief ondergaan van wat er gebeurt, maar het is iets doen met je gevoelens en emoties. Hoe en wat? Dat is voor ieder persoonlijk. Over hoe iemand rouwt valt weinig in het algemeen te zeggen. Iedereen gaat hier op zijn eigen manier mee om. Iedere situatie is verschillend, de aard van het gemis verschilt. Ook speelt de persoonlijkheid van iemand mee en het sociale netwerk.

Samen dragen

We verlangen in ons leven allemaal naar heelheid en harmonie. We hebben een mechanisme ontwikkeld om ver van verdriet vandaan te blijven. We vermijden het liever. Of sterker nog: we vermijden liever mensen in verdriet, omdat we niet goed weten hoe ermee om te gaan. Verdriet kun je niet alleen dragen. Je moet het wel zelf doen, maar je kunt het niet alleen.

Je hebt elkaar nodig.

Luisteren is een helend medicijn

De grootste behoefte van mensen in verdriet is dat er iemand luistert. Daarom is het belangrijk om vragen te stellen “Hoe gaat het met je vandaag?” Sta open en hoor wat de ander zegt.

Het gaat er niet om wat jij te zeggen hebt of dat je een oplossing geeft. Het gaat om wat de persoon in verdriet te zeggen heeft. Probeer niet de ander te onderbreken met een zelfde soort verhaal dat jij hebt meegeemaakt. Vertellen hoe het is, is een helend medicijn, zonder dat je voorgeschreven wordt hoe het zou moeten zijn. Mensen in verdriet verwachten niet dat je een oplossing biedt. Misschien is dat wel het moeilijkste van luisteren. We willen graag helpen en staan machteloos. De gedachte of ‘ik wel genoeg heb geholpen’ maakt ons onzeker. We moeten ons “inhouden” om met allerlei goede bedoelingen het voor de ander in te vullen.

Verlies verwerken bestaat niet

Bij verwerken kun je denken dat het een keer over is. Maar ingrijpende gebeurtenissen gaan een leven lang met je mee.

Enerzijds is het gericht op het verlies en anderzijds gericht op herstel van het leven dat verder gaat. We hebben het dan niet over verwerken maar over integreren.

Op verhaal komen bij leven met verlies

In elke levensfase voel je een nieuw aspect van het gemis. Je komt steeds weer opnieuw een stukje van het verlies tegen wat je je eigen moet maken om het een deel van je leven te kunnen maken. Zo wordt het stukje bij beetje deel van wie je nu geworden bent. Het is een nieuw hoofdstuk van je leven geworden. Een hoofdstuk dat je liever over had geslagen, maar dat onlosmakelijk hoort bij je levensverhaal.

Deel herinneringen

Herinneringen delen helpt. Door foto's te kijken, lievelingsgerechten te eten, goede gewoonten in ere te houden. Aan goede herinneringen zitten ook rauwe randen: dat wat er niet meer is, wordt pijnlijk gevoeld.

Ooit zullen goede herinneringen het verdriet overstijgen, zonder dat het verdriet verdwijnt. Verdriet gaat over liefde. En liefde blijft eeuwig.

Verdriet geeft ook verbondenheid

Door het verdriet samen te dragen en open te staan voor elkaar, scheidt dit ook een band. Het levert mooie gesprekken op. Er ontstaat nieuwe verbondenheid tussen mensen, wanneer je je gezien, gehoord en je je gewaardeerd voelt.

Wanneer er zonder veroordeling gegeven en ontvangen wordt.

Als er van twee kanten de kwetsbaarheid getoond kan worden en men zich open durft te stellen voor elkaar in een sfeer van openheid en vertrouwen, kan er midden in het verdriet ook heelheid zijn.

Rouwduur

Over hoe lang iemand mag rouwen, bestaan veel ideeën die niet allemaal blijken te kloppen. Men denkt dat het na verloop van tijd wel beter zal gaan, immers ‘de tijd heelt alle wonden’.

Dit is een gezegde waarvoor geen enkel bewijs bestaat.

Je kunt voor kortere of langere tijd de weg kwijt zijn. Vaak heeft men jaren nodig om een gemis een deel zijn leven te laten zijn. Er zijn zoveel factoren die invloed hebben, dat je beter kan zeggen: de rouwduur is bij iedereen weer anders. Er zijn meerdere manieren om ‘normaal’ te rouwen. Dat geldt ook voor de rouwduur.

Uit: Rouw verwerken, hoe doe je dat? (Rijma de Ruiter)

Lidgeld 2024 - 30 euro

Voor dat bedrag ben je verzekerd tegen ongevallen tijdens de activiteiten, ontvang je regelmatig het plaatselijke ledenblad en 3x per jaar het nationale tijdschrift.

We vertrouwen erop dat onze 1000 leden, opnieuw bij de grote WW-familie zullen aansluiten.

Hiervoor kan je terecht bij je eigen bestuur (zie adressen in het midden-katern)

Op die manier komt er geen onderbreking in de verzending van het nationale tijdschrift.

Neem een liter wijsheid
van alle volkeren op aarde,
meng deze met respect voor alles wat leeft,
smelt een klontje verdraagzaamheid,
snipper een handvol wederzijds begrip,
laat alles een uur met liefde sudderen,
besprenkel kwistig met hoop,
verdeel alles met zorg over de hele wereld.

Karel De Wolf

Elke dag opnieuw

bewijst de

Vereniging

voor

Weduwen en Weduwnaars

de noodzaak

van haar

bestaan...

